

fig, og hvor de under Trykſket af de fremmede Nationaliteter, hvoraf de vare omgivne, have beværet de gamle hedenſke Navne tiltrøds for den kristelige Dannelſe, ſaaledes at man i England og Normandiet træffer de ældgamle Navne, der ere forvundne fra vore Slægter. Det er ganſke viſt, at det er en ſtor Ulempe, hvorpaa det ærede Udvalg her har gjort opmærksom, og jeg kan kun ſige, at jeg med Fornøiſe ſkal bidrage Mit til at fremkalde en Forandring i ſaa Henſeende; men jeg anſer det rigtignok for albeles nødvendigt, at der anſtilles en nærmere Underſøgelse af gamle Navne ikke alene for Perſoner, men ogſaa for Steder, for at der kan foreligge et Arbejde til Veiledning for dem, der i Tiden ville antage andre Navne. Jeg kan ikke negte, at jeg vilde finde det meget heldigt, om Slægterne ville ſaa meget ſom muligt knytte deres Navne til de Steder, hvorfra de ere udrundne. Jeg ſkal derfor ſætte mig i Forbindelſe med Sagkyndige, ſom ſærlig have gjort denne Slags Studier til deres Opgave, og ſe at fremkalde en Afhandling eller Underſøgelse, der kunde tjene ſom Grundlag for fremtidige Skridt i den Retning.

Sajer: Maa jeg kun lige overfor det ærede Medlem for Ringſted (Zahle) bemærke, at naar jeg foreſlog at danne Navne af Naturgjenſtande, var det kun eksempelvis, jeg nævnedes det ſom en Bei, jeg troede man kunde gaa; men det ubeklæfter jo ingenlunde, at man tillige kan gaa andre Beie. — Maa jeg med det Samme, jeg har Ordet, tilſpise en kort lille Bemærkning, ſom jeg maaffe burde have gjort før, den nemlig, at det hele Spørgſmaal her har ogſaa ſin nationale Betydning. Jeg tror, at det er tilbøielſe Tegn paa, hvor ſtærk Nationaliteten er, om man har mange fremmede Navne eller ikke; og det er netop et Tegn paa, hvor meget vor Nationalitet har været trykſket, at vi have ſaa overordentlig mange fremmede Navne. Jeg vil i den Henſeende henvende Blikket paa Hollænderne, hvor Nationaliteten har været ſaa overordentlig ſtærk, ja, jeg kan ſige: ſaa yderlig ſtærk, at ſaa vidt jeg veed en Hollænder ikke kan blive Embedsmand uden at faae ſit Navn overſat paa Hollandſk. Det ſkal ſaaledes have været Tilfellet med en Mand her fra Landet, der hed Nugaard, og ſom maatte kalde ſig Nieuwenhuis. En Eſtekommer af ham er kommen her tilbage og beholder naturligvis det hollandske Navn.

Ordføreren (Lauber): Det maa have glædet Udvalget at høre, hvorledes den høitærede Miniſter har ſtillet ſig til den ſiødt omtalte Sag. Rige over for den høitærede Miniſters Bemærkninger ſkal jeg kun tillade mig at fremkomme med en enkelt Ytring, nemlig den, at det, naar der bliver Tale om at fremdrage ſtedlige Betegnelſer, og naar det maa ſønſkes, at Familier ville knytte de-

res Navne til de Steder, hvorfra de ere udgaaede, dog viſtnok maa forſtaas ſaaledes, at det ikke er Bynavne, ſom her antages, men at det langt mere er ſpecielle Stednavne, hvorpaa Opmærksomheden bør henledes. Ellers vilde Følgen let blive, at Alle eller Mange i ſamme By faae det ſamme Navn, og da Niemebet med Navne i det Hele taget jo er at ſtille Folk ſærlig fra deres Nærmeste, vilde Antagelſen af Bynavne viſtnok ikke være praktiſk. Man maa derfor viſtnok gaa langt dybere ned blandt de ſtedlige Betegnelſer, og der vil man ganſke ſikkert finde en overordentlig ſtor Mængde, netop jo dybere man gaar ned. Enhver, ſom kender Landforholdene, vil viſtnok have gjort den Erfaring, at der knytter ſig Navne til hver Gaard, til hvert Skifte af Marker, til hver Høi, og der vil være ſærlig Opfordring til at antage ſaadanne Navne, ſom alſaa ſærlig ere knyttede til den By, det Sted og den Egn, hvorfra Familierne ere udprungne. Jeg er overbevist om, at den høitærede Miniſters Tanke er gaaet i ſamme Retning, men jeg vilde dog ikke undlade at fremhæve dette. — Hvad den første Indſtilling — den om Landsbylærerne — angaar, er den allerede bleven omtalt ved en tidligere Forhandling i denne Samling, og den ærede Miniſter vil maaffe af den Grund ikke finde Anledning til at udtale ſig derom her. Derimod vilde jeg gjerne høre den ærede Miniſters Udtalelſe om, hvorledes han opfatter den Sag, der omhandles i Andragendet fra Skolelærer Feilberg. Da Betænkningen kun har foreligget ſaa kort, er det jo muligt, at den høitærede Miniſter ikke har haft Leilighed til at anſtille nærmere Underſøgelse i ſaa Henſeende; men jeg vil dog bemærke, at det fremgaar af det Bilag, ſom er medfulgt Andragendet, at Natural-ydeſerne i Korn ikke her ere bortfaldne ved den ſiøſte Balance, ſom har fundet Sted for nogle Aar ſiden.

Miniſteren for Kirke- og Underviſningsvæſenet (Worsaae): Jeg ſkal kun bemærke, at da Sagen vedrørende dette Spørgſmaal har været afgjort, før jeg tiltraadte Miniſteriet, har jeg ikke troet at ville udtale mig beſtemt om den, inden Andragendet med de det ledſagende Bilag var kommet til Miniſteriets Kundſkab, men det er en Selvfølge, at, forſaaavidt der finder et vigtigt Forhold Sted, ſkal Miniſteriet lade ſig det være magtpaaliggende at gjøre Sagen til Gjendſtand for nærmere Underſøgelse og Overveielſe.

Da ikke Flere ønskede at udtale ſig, gik man til Afſtemning, hvorved:

1) Indſtilling under Nr. 3 af Udvalget: Andragenderne fra Danmarks Landsbylærerforening og fra 39 Lærere i Aalborg Amt henviſes til Miniſteren for Kirke- og Underviſningsvæſenet, forſaaavidt angaar Diſſet om en almende-